

[Lilli Gyldenkilde]

bærer, at det ikke kan betale sig at tage vikararbejde under 10 timer ugentlig, samt at det koster dem penge at gå på arbejde, hvis de får tilbudt arbejde mellem 20 og 24 timer ugentlig.

Disse eksempler rimer dårligt med den siddende regerings tese om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Besvarelse (15/12 82):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Det fremgår af spørgerens begrundelse for spørgsmålet, at det skulle være klargjort, at det er umuligt for arbejdsdirektøren at fastsætte de opfølgende regler til de ændringer af arbejdsløshedsloven, der blev vedtaget i folketinget ved 3. behandling den 16. oktober 1982.

Spørgerens påstand afkræftes af den kendsgerning, at arbejdsdirektøren i sidste uge har udsendt en rundskrivelse med manuskriptet til bekendtgørelsen til opfølgning af lovændringerne. Folketingets arbejdsmarkedsudvalg har fået tilsendt denne rundskrivelse, og bekendtgørelsen er under trykning.

Med hensyn til reglerne om udbetaling af vejrligsdagpenge, som ifølge spørgeren især skulle give problemer, kan jeg oplyse, at de er fastsat i enighed mellem arbejdsdirektøren og arbejdsmarkedets parter i landsarbejdsnævnet.

Spørgeren peger på, at visse grupper vil få en indtægtsnedgang på grund af reglen om, at supplerende dagpenge skal udbetales efter den særlige sats for nyuddannede.

Hertil kan jeg oplyse, at det også er hensigten med forslaget. Regeringen ønsker ikke, at medlemmer, der arbejder på mindre end fuld tid og får supplerende dagpenge, er motiveret til at undlade at søge fuldtidsarbejde, fordi det ikke kan betale sig at arbejde på fuld tid.

Endelig skal jeg henlede opmærksomheden på, at det fremgår af vejledningen til arbejdsdirektørens bekendtgørelse, at arbejdsdirektoratet i samarbejde med landsarbejdsnævnet vil overveje mulighederne for og omfanget af eventuelle undtagelsesregler for fagområder, der har mange kortvarige arbejdsforhold.

Spm. nr. S 349

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (8/12 82) af:

Finn Jørgensen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre bekendtgørelse nr. 393 af 31. august 1979 om den landsdækkende teaterabonnementsordning, således at bestemmelsen om, at ARTE er serviceorgan for Teaterudvalget for Storkøbenhavn, udgår, og således at ARTE i det hele taget udgår af bekendtgørelsen?«

Begrundelse

ARTEs opgaver som serviceorgan for det storkøbenhavnske teaterudvalg har stort set givet organisationen monopol på at formidle teaterbilletter i abonnement. ARTEs ledelse, bestyrelse og forretningsudvalg er politisk ensidigt sammensat. I stedet burde organisationens ledelse være sammensat af personer, der er udpeget af teaterabonnenterne.

ARTE påtager sig ved siden af salg af teaterbilletter i abonnement en række andre opgaver, der bør holdes helt adskilt fra billetsalget. Hertil kommer også, at der er rejst tvivl om, hvorvidt ARTEs administration af teaterbilletsalget økonomisk er rimelig.

Besvarelse (27/12 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

ARTEs opgaver som serviceorgan for bl.a. Teaterudvalget for Storkøbenhavn er ikke baseret på bestemmelser i bekendtgørelsen om teaterabonnementsordningen, men på aftale. Den eksisterende landsdækkende teaterabonnementsordning, der blev lovfæstet i 1973, havde som sit udgangspunkt en abonnementsordning, der var etableret i begyndelsen af 1970'erne af Københavns amt, Københavns og Frederiksberg kommuner i et samarbejde med kulturministeriet. Denne ordning blev efter aftale administreret af ARTE.

Bekendtgørelsen af 31. august 1979 om den landsdækkende teaterabonnementsordning indeholder de nærmere bestemmelser om abonnementsordningen. Herudover afspejler den, hvorledes den allerede etablerede københavnske ordning i praksis fungerer.

I bekendtgørelsens § 6 fastslås det således, at Teaterudvalget for Storkøbenhavn administrerer abonnementsordningerne for Den storkøbenhavnske Landsdelsscene samt for